

kommen afviste Forhandling herom, var det paavirket af, at man ikke mente at kunne gøre den Indrømmelse til et andet politisk Parti, som det vilde være at gaa ind i Forhandlinger af denne Art. Men jeg tror, at det er Udtryk for noget, som vi maa se at komme bort fra, det kan ikke nytte, at Jalousien imellem de politiske Partier hindrer alt fornuftigt Arbejde her i Landet.

Men tager vi dernæst, som jeg nævnte før, de arbejdsløses Tal for os, saa falder Blikket straks paa det store Antal arbejdsløse Arbejdsmænd, 18 000, for hvem Toldforanstaltninger ingen Betydning kan have ud over at fordyre Livet for dem. Heroverfor tror jeg, man maa sige, der kræves en rationel Tilrettelæggelse af Arbejdet fra det offentliges Side. Jeg henstillede, da det ærede Medlem Hr. Staunings Kriseforslag var til Behandling i Marts Maaned, at en Forberedelse heraf blev foretaget i Tide og i denne Sommer. Man kan vel i nogen Grad gaa den Vej som tidligere, og som vi altid har givet Tilslutning, at opmuntre Kommunerne til Iværksættelse af Arbejde, og muligt vil dette blive endnu mere nødvendigt end tidligere som Følge af, at Regeringen har foretaget den let-sindige Handling at gaa med til Ophævelsen af Arbejdsløshedsfondens Virksomhed, thi det vil i de kommende Maaneder vise sig, at denne Handling vil have til Følge en sand Storm paa Kommunernes Hjælpkasser, og det vil derfor utvivlsomt gaa saadan, at Kommunerne i større Grad end tidligere vil se sig om efter Arbejde at sætte i Gang, men det vil være haabløst i noget Omfang af Betydning, hvis ikke Staten yder sin Støtte dertil.

Dernæst har vi fra vor Side paapeget, hvorledes der i Virkeligheden foreligger Mulighed for at lægge en rationel Plan til Imødegaelse af Arbejdsløsheden i den store Gruppe af arbejdsløse som findes blandt Arbejdsmændene. Vi har her i Danmark liggende foran os et mægtigt Arbejde i de nærmest kommende Aar til Grundforbedring af store Dele af Landvejsnettet. Men hvad ligger da nærmere end — som vi sagde og siger endnu, da vi i denne Krisetid har 18 000 arbejdsløse Arbejdsmænd — at organisere dette Arbejde nu? Tog Staten Initiativet til at samle de kommunale Interesser i denne Sag og til Ordningen af den finansielle Side af Spørgsmaalet, vilde det utvivlsomt kunne give et Indhug i Arbejdsløsheden af største Betydning i den kommende Vinter.

Man vil saa maaske sige: Er der da intet at gøre fra Statens Side overfor Storindustriens Arbejdsløshed, kan der ingenting foretages mod selve den industrielle Arbejdsløshed? Jeg har den Opfattelse, at der er en Opgave, som det vilde være naturligt at tage op i denne Forbindelse, nemlig overfor de Industrier, hvor der foreligger Spørgsmaal om en Reorganisation gennem Specialisering eller gennem bedre Organisation. Hvor det i Virkeligheden drejer sig om forøget Dygtiggørelse indenfor Industrien til Fremme af dens Konkurrenceevne, vil det være naturligt, at Staten i en Krisetid yder sin Hjælp. Det kan være en naturlig Opgave for Staten at søge den sunde Konkurrenceevne fremmet, men det kan aldrig være Statens Opgave gennem en Toldpolitik at fritage Industrien for at gøre sig selv konkurrencedygtig.

Jeg ønsker endnu vedrørende hele dette Forhold at fremhæve som mit Partis Opfattelse, at Arbejdsløsheden neppe paa noget Punkt vil kunne imødegaas mere virksomt end gennem en langt kraftigere Udstykning end den, vi i Øjeblikket er inde paa, idet man maa erindre, at der her ikke blot er Tale om at skabe nye Arbejdspladser for dem, der overtager de nye Brug, men en saadan Oprettelse af nye Hjem virker ind paa den samlede industrielle og haandværksmæssige Produktion gennem Opførelsen af Bygninger og alt, hvad dertil hører, og vi tillader os derfor at pege paa, at der i denne Forbindelse ogsaa bør gøres alt, hvad det er muligt at gøre, for at lette Byggeriet her i Landet, og det kan gøres ogsaa ad andre Veje, f. Eks. ved, at man kommer bort fra det i en Tid som denne fuldkomne abnorme, at man beskatter de nye Bygninger, der opføres; derfor har vi foreslaet denne Beskatnings Bortfald.

At gaa frem paa disse forskellige Felter, som jeg har tilladt mig at pege paa, og drage Lære af de Tal, der viser, hvor Arbejdsløsheden findes, og hvor Foranstaltninger derfor kan nytte, tror jeg vilde være nyttigere end at fortsætte Mundhuggeriet om en Toldpolitik, der i hvert Tilfælde ikke i en nærmere Fremtid kan blive til Virkelighed, og som, hvis den blev til Virkelighed, kun kunde rette sig mod en lille Gruppe af arbejdsløse, skabte ny Arbejdsløshed i andre Fag og udsatte Danmark for en Risiko i de største Interesser, Landet har. Men et saadant Fremstød mod Arbejdsløsheden forlanger Villie til at tage Ledelsen deraf og forlanger